

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Eidem. 217.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

είας σαρύεις· εἰ πίνω βύλοιο κα-
κείνας καὶ ἑαυτὸν τῷ πυρὸς ἀπαλλά-
ξαι, πολλοὶ σε Λάζαροι κυκλοῦσιν· εἰς
αὐτοὺς πλὴν φλόγα τῆς χρημάτων
ἐκτίναξον, καὶ μετ' αὐτῶν ἐκείσε
κληρονομίσεις ἀνάψυξιν.

Ζηνωνι πρεσβυτέρω. σιγ.

Εδέξάμεθα τὸ ἱμάτιον, καὶ χιτῶνα
πεπόμφαμένον, καὶ σοὶ πάνυ εὐχαιρή-
σαιμεν, τὸ ἐν ἡμῶν ἀπατήσαντι σιέ-
πασμα, ὅτι τὸν νόμον τῆς βαπτιστῆς ἐ-
πληρώσαμεν, δύο χιτῶνας οὐκ ἔχο-
ντες· καὶ εἰ μὴ δόθειν τῷ χιτῶνι, ἀμ-
φοτέροι περὶ ἑαυτῶν χιτῶνας, ἐγὼ
θαλίπυρον, τῷ χιτῶνι, καὶ ἐκείνος τῷ
τριχίνῳ πλὴν γύμωνσι τιμῶν. εἰ δὲ καὶ
τούτων μέλλοις, ὡς τὰ πρῶτα ἀγίων τη-
ρεῖν, ἐμὲ μὴ εἰς σπόγγωσιν ἀθήσεις,
ἐλεγχον ἑμαυτῷ πλὴν συνείδησιν ἔχο-
ντα· πάλιν δὲ πέμψας, πάλιν ἀγνήσεις·
ἡμεῖς δὲ ἐδώσαμεν.

Τῷ αὐτῷ. σιζ.

Εἰ ἐλπίδι τῇ τὰ πάντα συνεχρό-
ση σοὺς τὸ πρᾶγμα ἐώραξας, καὶ
πίστει ἐτόλμησας τὰ ἡμῶν ὑπαρά-
ροντα, ὄναγο τῆς σωθέσεως, πολλὰ
κίς ἡμᾶς ἀειτέλλον καὶ κοινωνῶν
ταῖς χρείαις ἡμῶν φιλοτίμως, καὶ ἑ-
ροῖς ἔλεος παρέκείσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ
ἡμέρᾳ.

Τιμοθέῳ ἀναγιώστῃ. σιη.

Τῷ θεαπέσις Δανιὴλ ἡ ἀειβόητος
ὄρασις, πλὴν Αἰουλείων καὶ Μήδων καὶ
Μακεδόνων βασιλείων, ὡς μανουίδῃ καὶ
ἐξ εἰς ἐκάστην ἔθνος συντεταγμένην,
ἐπὶ καὶ θεῶν παρέκείσε· πλὴν μὴ ἄρ-
κτω, πλὴν δὲ λεάνῃ, πλὴν δὲ ἑτέρας
παρδάλει· πλὴν δὲ τετάρτῳ ὄρα-
σιν, ἡμιόν φοβερὸν, καὶ ἀεισιτῶς ἐκ-
θαμβῶν ἔχουσαν, ὁδοῦσι σιδηροῖς ἡρ-

admodum & tibi plures cruciatus accu-
mulas. Quocirca si tibi cordi est, & illos, *Luc. 16.*
& teipsum igni eximere, multi te Lazari
circundant: In eos pecuniarum flammam
excute: & cum his illic refrigerationem ac
foliatium consequeris.

Zenoni Presbytero. 216.

Pallium accepimus: ac tunicam misi-
mus. Tibique ingentes gratias habemus,
qui indumentum vnum a nobis postula-
ris, quando quidem Baptista legem exple-
uimus, duas tunicas non habentes. Ac si-
quidem egenti cuiquam detur, bene atque *Luc. 3.*
commodè cum vitroque nostrum actum
fuerit: mecum nimirum qui nouo indu-
mento corpus foueam: cum illo autem,
qui pannosa tunica nuditati suæ consulat.
Sin autem hanc quoque, vt quorundam
sanctorum virorum suppellectilem seruat-
urus es, me quidem in summam mei diffi-
dentiam coniciēs, vt qui cōscientiæ meæ
testimonio conuincar: tu autem si rursum
ad nos miseris, rursumq; postulāris, haud-
quaquam tamen a nobis accipies.

Eidem. 217.

Si ea spe fretus, quæ omnia continet, ad
huiusmodi rem oculos coniecisti, ac fide
ea aggressus es, quæ modulum nostrum
superant, fruere sanè isto animi instituto,
sæpius nos vestiens, ac nobis ea, quæ opus
sunt, liberaliter atque copiosè impertiens.
Atque vtinam in die illa misericordiam a
Domino nanciscaris.

Timotheo Lectori. 218.

Diuini viri Danielis illa celebris atque *Daniel.*
hominum sermone peruulgata visio, Assy-
riorum, & Medorum, ac Macedonum re-
gnum, vt vniufmodi, atque ex vna quod-
que natione conflatum, vni belluæ com-
parauit, aliud nimirum vrsæ, aliud leonæ,
aliud pardo. Quarta autem visio, hoc est,
horrenda bellua, vt pote ingentem stuporè
afferens, ferreis dentibus septa, arcisque